

РЕШЕНИЕ

№ 3664

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3358** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44, ал. 6 от Закона за правната П. /ЗПП/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. П. П. - Цекова със съдебен адрес: Република Франция,. и посочен електронен адрес за връзка: . срещу решения № 08-06-57-1/08.04.2011 г., № 08-06-57-2/08.04.2011 г. и № 08-06-57-3/08.04.2011 г. на П. на Н. Б. за П. П., както и писмо изх. № 08-06-57 от 03.05.2011 г. на същия орган.

С определение от 01.06.2011 г. производството по оспорването е било разделено на основание чл. 210, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, като за разглеждане от Административен Съд С.-град, I отделение, 19 състав, е оставена жалбата в частта срещу Решение № 08-06-57-1/08.04.2011 г. на П. на Н. Б. за П. П..

В жалбата, от съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като въпросът се реши по същество и на оспорващата се предостави П. П. по реда на ЗПП. Твърди се, че П. на оспорващата по реда на ЗПП е била вече предоставена от страна на Европейската комисия и от тази гледна точка отказът на Председателят на НБПП се явява в противоречие с правото на Европейския съюз. Предвид на обстоятелството, че Ц е оспорила няколко административни акта едновременно, в първоначалната жалба и в последващите молби и уточнения са инвокирани множество доводи, свързани най-вече с водените от жалбоподателката дела, касаещи отношенията ѝ с нейната сестра, които са с наследствено-имуществен характер. В писменото изложение от 28.06.2011 г., Ц твърди, че в молбата си до НБПП, не е искала защита по наказателно дело, а П. П. и представителство за реализиране на процедура по Закона за авторското право и

сродните му права. Посочва, че във Ф, когато се даде П. П., търсещият такава сам може да избере адвокат. Релевират се доводи, за това, че отговорът е следвало да бъде изпратен, чрез Министерство на правосъдието, а не директно на адреса ѝ във Ф.

В проведеното по делото открито заседание оспорващата не се явява.

Ответникът по оспорването, в лицето на П. на НБПП, чрез юрисконсулт В, намира жалбата за неоснователна, а постановеното решение за правилно и законосъобразно. Въпреки дадения от съда срок, пълномощникът на оспорващия не е представил писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че И. Ц е подала молба с вх. № 08-06-57/09.12.2010 г. /л. 89/ до П. на НБПП, в която иска да ѝ бъде определен адвокат-повереник за възбуждане на наказателно производство срещу сестра ѝ К П. П.. В молбата се твърди, че след смъртта на родителите ѝ, сестра ѝ е обсебила наследственото жилище, отказвайки достъп до него. Същото се отнася и до намиращите се там лични вещи на оспорващата, които били според нея обект на разпродажби.

Административният орган, разглеждайки молбата е приел, че се касае за П. П. във връзка с наказателно дело и такава не може да бъде предоставена по силата на разпоредбата на чл. 41, ал. 1, изр. 2 от ЗПП.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от П. страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни относно това на коя дата Решение № 08-06-57-1/08.04.2011 г. на П. на Н. Б. за П. П. е връчено на оспорващата, поради което следва да се приеме, че подадената на 28.04.2011 г. /вх. № 8554/ директно в АССГ жалба е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспорения отказ компетентният административен орган е приел, че не са налице условията за предоставяне на П. П. на оспорващата, защото същата се иска, за да бъде възбудено наказателно преследване срещу трето лице.

По силата на глава осма чл. 41, ал. 1 от ЗПП, разпоредбите на тази глава се прилагат при предоставяне на П. П. по международни спорове по граждански и търговски дела пред всички съдебни инстанции. Те не се отнасят за наказателни и административни дела. Международен спор по смисъла на ал. 1 е спор, при който страната, кандидатстваща за П. П., е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или лице, законно пребиваващо в държава - членка на Европейския съюз, и спорът се решава от компетентен орган в друга държава - членка на Европейския съюз.

В разглеждания случай е безспорно, че И. Ц е гражданин на държава-членка Европейския съюз и в това си качество има право да иска П. П. по реда на визираните разпоредби от ЗПП.

От съдържанието на молбата на Ц до П. на НБПП се установява, че правната П. ѝ е

необходима, във връзка с възбуждане на наказателно преследване срещу сестра ѝ К. Ц. Никъде не е посочено, че се иска П. П. за установяване и преустановяване на нарушения на права по Закона за авторското право и сродните му права. Във всичките си изложения и молби, отправени както до НБПП, така и до съда оспорващата твърди, че желае да си върне вещи, вкл. произведения на изкуството, които според нея са противозаконно обсебени от сестра ѝ. В молбата и в жалбата не са наведени доводи за това, че тя е претърпяла вреди от нарушаването на авторските ѝ права върху конкретни произведения на изкуството и за това ѝ е необходима П. П. за предявяване на иск по чл. 310, ал. 1, т. 3 от ГПК, а се сочи, че е била лишена от възможността да ползва своята част от наследствения апартамент на родителите си и че сестра ѝ не я допуска там, за да си вземе личните вещи. Характерът на претенциите на Ц. личи и от заведените вече пред СРС дела за делба на наследственото имущество и ревандикация на определени вещи, нейна собственост, които сестра ѝ владее без основание.

За оспорващата няма пречка, в случай, че счита, че е извършено престъпление и спрямо конкретно лице следва да бъде образувано досъдебно производство, да се обърне към правоохранителните органи, както между другото тя е постъпила, отправяйки жалба до Върховна Касационна Прокуратура.

Съдът намира, че е нарушен процесуалният ред за подаване на молбата за П. П.. По силата на чл. 44, ал. 2 от ЗПП, молбата за предоставяне на П. П. и документите, доказващи, че лицето отговаря на изискванията за предоставяне на П. П., се подават до Министерството на правосъдието, се превеждат на български език, а решението на П. на НБПП се изпраща на молителя също, чрез Министерство на правосъдието. Според съда неспазването на този ред не представлява съществено нарушение на административно-производствените правила. Целта на законодателя е била, в случай, че лицето търсещо П. не владее български език и представя документи на чужд език, същите да бъдат максимално бързо преведени и изпратени на НБПП, чиито председател е компетентен да вземе решение по искането. В разглеждания случай, Ц. е представила всички документи и книжа на български език, а тези на чужд език са придружени от надлежен превод. От страна НБПП не са изисквани доказателства за наличието на предпоставките по чл. 22, във връзка с чл. 42 от ЗПП, защото, както беше посочено по-горе, с молбата се иска предоставяне на П., във връзка с наказателно-правен казус.

На последно място следва да се отбележи, че на жалбоподателката е предоставяна няколкократно П. П. именно във връзка с решаването на отношенията със сестра ѝ. Българските административни органи са действали добросъвестно и справедливо, като дори са заменяли вече определен адвокат по настояване на Ц. Съдът в настоящият му състав не счита, че целта на ЗПП не е да се предоставя непрекъснато П. П., за случаи, имащи един и същ генезис. Юридическа подкрепа следва да се дава на лицата, които не разполагат с достатъчно средства, за да се осигури реален достъп до правосъдие, доколкото това е необходимо. Очевидно в случая, оспорващата преследва други цели, а не реален достъп до правосъдие, защото такъв вече ѝ е бил осигуряван.

Предвид на изложените разсъждения следва да се приеме, че Председателят на Н. Б. за П. П. е постановил правилно решение, отказвайки предоставянето на П. П., поради липсата на съответните материално-правни предпоставки за това. То е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при несъществено нарушение на административно-производствените правила и при съответствие с

материално-правните разпоредби, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. П. - Цекова със съдебен адрес: Република Франция,.. срещу решение № 08-06-57-1/08.04.2011 г. на П. на Н. Б. за П. П..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.